

День народження літературно-краєзнавчого альманаху «Ріднокрай»

Марна річ - старатись передати оточуючим почуття батьків, що очікують народження первістка. Ту нуртуючу снагу кожен має відчути сам. Й незрівнянне ні з чим у світі відчуття щастя, коли тримаєш в руках рожевий сповиточок, що дихає життям, може звідати лиш той, кому дарована Богом милість стати батьком-ненькою. Саме ось такі емоції,

вичу Калюті. Дякуючи цим людям, дякуючи їх сприянню, у видавництві «Волинські обереги» і народилась на світ книга, що вміщує доробок вісімнадцяти авторів. Попри хвилювання, кожен із присутніх на презентації винуватців свята висловлював свою щирю вдячність і меценатам, і поціновувачам своєї творчості. А ще - всьому колективу редакції

◆ ПРЕЗЕНТАЦІЇ

усіх. Розділити радість сина, поета-афганця Віктора Кречка прийшла його мама Надія Антонівна. Й це було настільки зворушливим, що бракло слів й, натомість, з'являлись в очах сльози.

Щирі вітання на адресу авторського колективу прозвучали від присутніх на святі гос-

такі переживання відчував кожен із авторів літературно-краєзнавчого альманаху «Ріднокрай» в день його презентації.

Нарешті таки здійснилось те, про що мріяли учасники об'єднання «Ріднокрай» з перших днів його створення і впродовж останніх чотирьох років. Книга, з творами місцевих авторів, з матеріалами краєзнавців Зарічненщини, побачила світ. Як зазначено в

газети «Полісся». Адже більшість творів авторів альманаху спочатку побачили світ зі шпальт нашого районного часопису.

Бриніли струни бандури і лився спів автора-виконавця, священника Івана Парипи, та так, що присутні не соромились сліз, особливо ж коли до голосу отця Івана додався голос його дружини, матушки Лідії В'ячеславівни. Для багатьох присутніх – цей дует став

тей - Людмили Черевко, Кухітсько-Вільського сільського голови, філолога Валентини Пухи, завідувачки Річицькою ПШБ Олександри Дивульської.

- Й гадки не мав, наскільки талановита наша Зарічненщина. Й сьогоднішня зустріч, ця презентація - для мене приємне відкриття. Я щиро вражений. Це – серйозно, - зазначив у своєму виступі Іван Калюта.

посадила свій як зазначено в анотації до видання: «Альманах має на меті допомогти талановитим зарічненцям зробити перші кроки до своїх читачів.» Слово, що кохалося в душі того чи іншого автора, має торкнути й ще чиєсь серце, пошук допитливих краєзнавців мають оцінити їх земляки. Тож, без сумніву - народження альманаху – непересічна подія в культурному житті Зарічненщини. Тому чергове засідання літературно-краєзнавчого об'єднання «Ріднокрай», яке розпочала Тетяна Бондаренко, вилилось у справжнє свято в колі щирих і добрих друзів, шанувальників творчості місцевих авторів, читачів, працівників культури, освіти, журналістської спільноти, представників влади та громадськості. Особливе місце, особлива увага на цій гостині - представнику мецената Віктора М'ялика - Івану Івано-

вух присутніх – цей дует став справжнім відкриттям, одкровенням таланту душі. Тамуючи подих слухали далі вірші Олени Філончук, Петра Касянчика, Наталі Ковенько, Катерини Войтович, Світлани Зеленковської, Софії Полюхович. Дякували за спогади серця Вірі Шваї, а в пам'яті вже карбувалися її зворушливі слова: «Яке щасливе Зарічне, що в ньому є такі люди». Дивувалися подвижництву наших краєзнавців, невгамовності, невтомності в пошуках правдивих свідчень про Заріченське Полісся Павла Дубінця, Валентини Тумаш, Володимира Перуніна. На жаль, не мали в цей день змоги долучитись до кола колег Світлана Сарич, Галина Прохорович, Василь Швая, Борис Морочненський. Та серцем і душею вони, попри відстань, були поруч. Й ще один пам'ятний момент презентації схвилював

Презентуючи літературно-краєзнавчий альманах, авторський колектив об'єднання «Ріднокрай» передав частину накладу для бібліотечної системи району.

- Нова книжка – це завжди свято для бібліотеки. Ваша книжка – особливе свято, - наголосила директор ЦБС Ніна Жданюк, приймаючи цей подарунок.

Ще одним яскравим доповненням цього особливого дня народження стали самобутні пісні автора-виконавця Валерія Харковця.

Неймовірні враження, неймовірні емоції – такий підсумок святкового дійства. Можна було б додати до цих рядків ще чимало інших, присмачених пишними епітетами. Натомість, процитую один з останніх своїх віршів: «І не потрібні більш слова, коли торкає душу щастя».

Галина ГАВРИЛОВИЧ

Полісся. - № 23/22 червня 2017 р./